

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Lucianus <Samotensis>

Basileae, [1619]

Noti et Zephyri

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-1448

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

Danaus Beli filius, in Aegypto regnauit, & quinquaginta filias habuit, quarum una dicta Amymone, cuius amore obicitus, Neptunus fontes aperuit Lernæos. Vnde aquis abundare contigit Argiuis, atque factum est ut Amymonie aquæ dicantur Argiue.

¶ FONTEM cognominem.] Est Amymone fons iuxta Lernam, ab Amymone Danai filia nomen habens, cuius meminerunt Plinius lib. 4, cap. 5, & Strabo lib. 8.

NOTOI KAI ZE-
Φίες.

NOTI ET ZE-
phyri.

Iacobus Micyllo interprete.

NOTVS.

TAUTLW, ὁ Ζέφυρος, τὸν
Δάμανιψ, λίγο δὲ τὸν
πελάζοντας εἶχεν οὐδὲν
οὐδὲν δύνατον τοποθετεῖσθαι;
Ζεύς δὲ τὸν Δάμανιψ
επέβαλεν τοποθετεῖσθαι;
Ζεύς δὲ τὸν Δάμανιψ
επέβαλεν τοποθετεῖσθαι;
Ζεύς δὲ τὸν Δάμανιψ
επέβαλεν τοποθετεῖσθαι;

NVM hanc, Zephy-
re, iuuencam, quam
per mare in Aegy-
ptum Mercurius ducit, Iupi-
ter amore captus viciavit?
ZEPH. Hanc ipsam, Note,
sed iuuencia tum non erat,
sed puella, Inachi fluijfi-
lia. Nunc autem Iuno talent
prosersus

LVC. MARINOR DIALOGI. 34

τὸν Δία. Νό. νυῦ δρὶς ἡρά
τῆς βοῶς; Ζε. καὶ μάλα, καὶ
δῆ τοὺς οὐρανοὺς αὐτὸύ τοῦ
πεμψέ, καὶ ἡμῖν πεσταξέ,
μὴν κυμάσθη τὸ θάλασσαν,
εἰς ἀριστεράς, ὡς ἀρτε-
νησαὶ τε. Λινὸς δὲ καὶ θεὸς γέ
νοι τοῦ ποτί, καὶ τὸ τεχθέ.
Νό. ἡ θάλασσας θεός; Ζε. καὶ
μάλα, ὡς Νότης ἄρξετε, ὁ Ερ-
μῆς ἔφη, τῷ φωνῇ στρέψας, καὶ
ἡμῶν τοὺς δίσποινα, ὅρτινα
ἄρημάριθμοις ἴκτειναί μοι, καὶ
πωλήσαις τοινάρην. Νό. θερα-
πεύτεια τοιγαροῦ, ὡς Ζέφυ-
ρος, καὶ δίσποινά τε οὖσα, νῦ
Δία. δινοσίρας ἀρέστοντες
νοτο. Ζε. ἀλλ' εἴη γάρ διε-
πρασσει, καὶ οὐδένος τοῦτο
γέλω. ὁρέει, οὐποσύκτη λόγοι
τεραποδίσιβαστι, ἀνορθώ-
σας δὲ αὐτῷ ὁ Ερμῆς, γινοῦ-
κα πάγκαλον αὐδίς λοι-
σα; Νό. παράδοσα τοῦ
τοῦτο, ὡς Ζέφυρος, οὐκ ἔτι τα-
κέρατα, οὐδὲ οὐρὰ, καὶ Αἰχι-
δὰ τὰ οὐρά, ἀλλ' ιπραστό-
κορη.

Mercurius denuo mulierem formosam prorsus reddidit.
Νότη. Mirabilium hæc, Zephyrus quam amplius neque
cornua illius, neque cauda, neque tibiæ bifidæ, sed amabilis
puella est.

prorsus deperire. ΝΟΤΗ.
Proinde etiam nunc bouem
illam amat ΖΕΦΥΡΟΣ. Atque
admodum: Οὐ propterea in
Aegyptum ipsam misit, no-
biός edixit ne concurbare-
mus mare, donec illa trans-
nata esset, ut quæ illic pariu-
rasit: fera autem riterū mo-
dū, Deus ἦς ήταν τοῦτο, τοῦτο
cum quod ex ea parvum erit.
ΝΟΤΗ. An ita uenca Deus?
ΖΕΦΥΡΟΣ. Atque admodum,
Νότη, imperabος (inquit
Mercurius) nauigantibus,
ac nostra erit domina, ut
quemcunque nostrum volet,
emittat, vel prohibeat spira-
re. ΝΟΤΗ. Colenda igitur
obseruandaque nobis er-
rit, Zephyrus, iam domina
cerie cum sit, nam per lo-
uem, benevolentior eo pa-
cto nobis erit. ΖΕΦΥΡΟΣ.
Sed enim iam irauit, οὐ
in terram enatauit. Vides
ut non amplius quadrupes
incedat, sed erectam ipsam

32 LVC. MARINOR. DIALOGI.

λόρη, ο μήρ τοι Ερμῆς τι πα-
θεῖν, μεταβεβληκείαντε, η
ἀντίνεαν, λωνοπόσωπο
γένεσιν; Ζε. μὴ πολυπάρα-
μονόμεφ, ὅτε αὔτανον ικανό-
οιδε τὰ πράγματα.

stus persequatur ista, quandoquidem melius ille quae facienda sunt nouit.

GILBERTI COGNATI

ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM EIVSDEM.

Fabulam quidem vulgatam apud poetas de Io, minus hic scribo, eam cum ex Graecis tum Latinis leges, sed in primis apud Ouid, in t. Metam. & Luciani nostri dialogū Louis & Mercurij, vbi ea descriptissimus.

a CVM ipsa.] Io coniugis loco habita fertur ab Osyride Aegyptiorum rege, & post mortem culta pro Dea nomine Iidis, quam singulare superstitione coluit & Germania, ante receptionem Christianam religionem. Huius sacra ex Aegypto Romanam sunt translata, eiusque templum in campo Martio fuit. Iidis capillos Memphitae pro miraculo ostendunt. Idem Lucianus aduersus Indictum.

ΔΟΡΙΔΟΣ ΚΑΙ ΘΕ. DORIDIS ET T H
nd. idis.

Iacobo Micylo interprete.

D O R I S.

T i Δαρκρόας, ὁ Θεῖς;
Θεῖς κανισλω, ὁ Δωρὶς,
λόρης ἄσθοφ οὐ λιβωτὸς
πατρὸς ιμβονθεσταρ αὐτὸς
ηρι, puellam vidi in arcam
à patre coniectām, tum i-
psam,

Vid lachrymaris,
Thetis Τ Η Ε Τ.
Pulcherrimam, Do-

τελύ τε, η βρέφος αὐτὸν ἀρτι-
 γόνυντο. οὐκέτονος δὲ των τύ-
 των νεύτρας, ἀναπαθόντας τὸ
 λιβητοῖς, ἐπειδὴν πολὺ ὥρ-
 φος ἦν ἀποσπάσωσιν, ἀφῆναι
 τὸ πών θάλασσαρ, ὃς ἀπόλοι-
 τον ἀθλίαν ηὔντι, η τὸ βρέ-
 φος. ΔΩ. τινὸς δὲ ἔντα, ὃ
 ἀδιλόφη, ἵνα ἔμαθες ἀκελῶς
 ἄπαντα; ΘΕ. Ακέισος δὲ τω-
 τῷρος αὐτῷ, κατάσιν οὐσαρι
 παρθεύσοντο, ἂς χαλκοῦ τινὰ
 θάλαμον ἐμβαλὼν: ἅτα τὸ
 μὲν ἀλιγθεῖς ὅτι ἔχω ἀπέτην φα-
 σι δὲ δὴ τὸν Δία, κευσθὸν γε
 νόμφον ἕντες οὐδὲ τὸ ὄρόφον
 ἵππον τοῦ, διξαμψύνον δὲ
 καίνους τὸν κόπορον λαταρέ-
 φέοντα τὸ θύρον, ἵγνυμονα γε
 νέσθι. τοτὸν ἀναισθόμφος δὲ τω-
 τῷρος, ἄρτιος τις, καὶ βγλότυ-
 πος τοιερήνανάκτησε, καὶ
 τὸν τινὸς μημοιχεῦθος οἰη-
 θας αὐτῷ, ἐμβάθεις τὸν πι-
 βοῦ ἄρτι τελοχῆρον. ΔΩ. οὐδὲ
 τι ἐπράησθε, ὃ Θέτι, ὁπότε
 λαθικέτο; ΘΕ. ἡπέρ αὐτῆς
 μὲν ισίχα, ὃ Δωρὶ, καὶ ἔφε-
 ρετο, καὶ τοιερήνανάκτησε.
 ΔΟΡ. Κατέρην illa quid agebat, θετι, quando abripie-
 batur? ΤΗΕ. Pro se quidem nihil dicebat, Dori, sed tacitè

ει τῷ καταδίκω, τῷ βρέφος
δὲ παρητέτο μή ἀρθανάν
διαρύσσα, καὶ τῷ σάπιῳ λα-
κούσσα αὐτῷ, λαπισον ὅντό
δε, ὥν ἀγνοιας τῷρι κατέρ,
κοὶ ἴμαδία πες τῷ θάλασ.
σαρ. ἵποπίμπιταμα αἴθις τὸς
ὄφεων μόδε διαρύσσων, μηνιο-
νύσσα αὐτῷ. Δω. οὐχὶ δι-
κρύσσα ἴνοιχος, ἀλλ' ίδε γε
θνάσιρ; Θε. ἐλαρμός, νίκη-
ται γέτι οὐκέτως ἀμφὶ τῷ
Σειρφον, λαγυτας αὐτοὺς φε-
νάλλουσα. Δω. τί οὖρ ἔχει οὐ-
ζομόν αὐτῷ, τοῖς ἀνιεροῖ τοῦ
τοις ἱμβαλέσσας ιτα δίκιντα
τοις Σειρφίοις; οἱ δὲ ἀναστά-
σαντος σθονοντοι Αηλονότι.
Θε. οὐδέτες, οὔτω ποιῶμεν.
μὴ γέρε όφελέσθω μάτε αὐτοὺς,
μάτε τὸ πειθόν, οὔτως δέ
κανόν.

ferebat damnationem: pro
infante autem deprecabā-
tur, ne morti traderetur, la-
chrymando, atque illum a-
uo ostentando pulcherrimū
sanè puerum, Dori. Ille au-
tem præ ignoranția malorū,
etiam arridebat matri. Op.
pleor rursum lachrymit,
cūm in mentem illius venit.
D.O. Et me flere fecisti.
Sed nūquid id mortui sunt?
THE. Haudquaquam, na-
tat enim adhuc arca circa
Seriphum, viuis illis custo-
ditis. D.O. Cur igitur non
conseruamus ipsam, písca-
toribus istis Seriphīs in retia
immittendo, qui extractos il-
los, incolumes prestatibunt
scilicet? THE. Recitē dis-
cū, atque ita faciamus. Non
enim perire decet, neque ipsam, neque infantem, adeò cūm sit
formosus.

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

ARCVMENTVM.

DAnaë Aetrisij Argiuotum regis filia, à patre in qua-
dam turri conclusa fuit, ob id quod in responsis
habuit, se manu eius qui ex filia nasceretur, moriturum;
ac hanc Iupiter (cūm alia via non pateret) in aureum
imbrem

1.
em: pto
epricab.
retur, la.
e illum a.
lcherrimā
Ille cu.
a malorū.
uri. Op.
tehrymī,
lius veni.
re feciss.
tui sunt?
uam, na.
arca circa
llis custo.
gitur non
n, pista.
ijt in retis
ractos il.
astabunt
Reciedis
amut. Non
deo cūm sū

TI

atte in qua.
ō responfis
noritrum;
in aureum
imbrem

ANNOTATIONES.

35

imbrem ex tegulis per impluuium in gremium eius se
demisit, que ex eo congressu Perseum genuit, qui ob
crudelitatem erga se, & matrem Danaen Attisium Ar-
giorum regem, aum maternum interfecit. Ea fabula
in fine quarti, & initio 3. lib. Metamorphoseon com-
memoratur, cuius etiam in alio quodam Dialogo me-
minit Lucianus noster. Iouis autem Metamorphoses
Ouid. alias habet lib. 6. Metamorph. Idem Lucianus
in Gallo. In taurum conuersus est proximo dialogo
Noti & Zephyri.

a T v m infantem.] Hanc fabulam tangit Lucianus in
Tritonis & Nereidum dialogo: vbi de Balana cui Androme-
da erat exposita à Perseo occisa.

IOANNIS SAMBUCI
ANNOTATIONES.

Dixit ergo de unica filia Acrij Danae, à Ione in aurum
conuerso decepta, & à patre in mare expedita.

Notum est quod Danaen clausam deluserit imber
Aureus: ut ponto post dederitq; pater.

Heu nil tam firmum: quicquam sancteq; pudicum,
Quinetiam maculet perniciens amor.

Quid lachrymaris?] Interrogatio. Pulcherrimam
Dori.] Narratio generalis. Iussit autem pater.] ēποδι-
ῆσις, qua copiosius exponit superiora. Ut ita periret.] λό-
γος τελεῖς Quamobrem autem.] Rogatio cause.
Pater illius.] ēποδιῆσις ἀποτέλεσμα, & fabule expositio ἀπ-
οτέλεσμα. In thalamum inclusam.] Faclum & causa. De-
inde verum quidem.] προθέσις & premunisso. Acci-
piente autem illa.] τὸ πενήνητο Stupratam fuisse il-
lam arbitratus.] τη μέσα. Horat. lib. 3. Carmin. oda. 16.

Ferebat damnationem.] μέτωπα. Oppleo rursus
oculos.] πάδας muliebre. Sed nunquid iam.] Alia in-
terrogatio. Curigitur non.] Effectus commiserationis, hor-
tantis interrogatio. Recte dicis.] Assen-
sus ad illam.